

sub n. 34, vers. ceterum. Bonacin. de restitut. & contract. disput. 1, quest. ultim. punct. 1, proposit. 4, numero 38, fol. 70, & alii in principio per nos adducti, & de magis communi testatur Stephan. à Sancto Gregorio de contract. lib. primo, quest. 6, n. 25, tametsi ipse non videatur acquiescere ratione ibi per ipsum adducta, Nicol. in suis lucubrat. lib. 4, tit. 6, n. 375, in fine, fol. 406, tomo primo, Carol. Mallett. Aur. Moral. Theolog. Mulleat. 26, Bract. 3, in fine, fol. 195.

Uniuscujusque loci consuetudines attendi debent circa formam faciendi & cessiones honorum ad notata per Auctorem hic n. 9, & seq. ubi de quadam pragmatica Regni, quam recenset Donad. de renunciat. cap. 36, nu. 25, Joann. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, sub nu. 30, vers. sed in hoc servanda. Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, n. 32, & 33, Gratian. discept. 222, n. 24, ubi quod beneficium cessionis honorum & à statuto tolli possit, & repetit Scac. de commerc. & camb. §. 7, gloss. 5, n. 136. Sanct. à Melo de induc. debit. quest. 9, nu. 11, & 21, & de simili lege Regia testatur Auctor hic num. 14. Nec ab hac opinione recedendum quicquid in oppositum contendat, Giurb. decis. 41, nu. 14, cum aliis.

Beneficium istud cessionis honorum debitoribus aliquando non competere ostendam, infra in annot. ad cap. 47, hic autem plures alii casus & per Auctorem indicantur à n. 20, qui pariter videri poterunt apud Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, nu. 22, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 134, n. 29, Scac. de commerc. & camb. §. 1, q. 7, part. 2, ampliat. 8, n. 123, in fine, & §. 7, gloss. 5, num. 123, 124, 148, & seq. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, num. 20, & 21, latissime Cigal. de act. §. 29, à n. 24, ad 36, ubi duodecim casus recenset, Donad. de renunciat. cap. 36, ex n. 71, usque ad 85, ubi alios casus addit Leoncill. de privileg. pauper. 49, n. 7, & seq. part. 2, A Cost. de privileg. credit. regul. 5, ampliat. 6, sub nu. 7, versic. ex qua furas, & seq. usque ad 11, Sanct. à Melo de induc. debit. quest. 2, n. 31, & 32, & quest. 12, nu. 14, Joan. Franc. Andr. contr. 123, n. 12, Dum debitor in carceribus detinetur, si innotuit, à creditoribus ali debet, & quemadmodum admittit etiam Auctor hic & cap. 47, n. 4, Valasc. consult. 1, num. 8, Fontanell. de pact. nupt. claus. 4, gloss. 18, part. 34, & 35, Calvin. de equit. cap. 29, nu. 22, & per totum, Giurb. consil. 76, nu. 14, Guilhelm. Anthon. de rescript. & morat. concl. 23, n. 26, Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 4, n. 23, & 24, ubi extendit ad cessionarium, A Cost. de privileg. credit. regul. 5, ampliat. 6, sub nu. 11, versic. quibus adde Leoncill. de privileg. pauper. 44, n. 3, & sequentibus, part. 2, & dixi ad cap. istud, §. 3, n. 4.

Arrestatum in domo propria loco carceris cum fidejussione * non dici carceratum continent Capyc. dec. 154, n. 4, Farinac. q. 30, nu. 58, & exornat Caren. resolut. 80, n. 13, & seq. Contrarium tamen magis & communiter recipitur, Gramm. dec. 318, in fine, princip. Hering. de fidejuss. cap. 10, nu. 170, & hanc opinionem amplectitur, Farinac. dicta quest. 30, n. 58, in fine, & à num. 46, latè Magon. decis. Lucen. 90, nu. 6, & seq. Caball. resolut. 8, num. 13, & resolut. 222, numero 1, & 2, Anton. de Ball. tract. variar. lib. 4, quest. 2, num. 30, fol. 185, Giurb. consil. crim. 34, numero 1, Guazzin. de defensi-

reor. 6, numero 51, tom. 1, Georg. Mund. consil. 20, numero 199, lib. 1, Præter dicta hic, & infra, cap. 47, animadversione dignum existimavimus, quod si creditor cum decocto convenit in triginta * exempli causa pro centum, & illa recipiendo finalem quietationem fecerit dimittendo scripturam crediti cum declaratione nullitatis ejusdem erga debitorem, creditore ipso ad pinguiorem fortunam evecto molestia debitor affici non poterit à creditore, qui remisit, leg. 2, ff. de pact. Negufant. de pignor. membr. 36, part. princip. num. 19, Scac. de commerc. & camb. §. 2, gloss. 5, n. 56, & 61, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 24, sub num. 38, vers. sed tamen: post Strac. de decoct. part. 6, num. 1, & seq.

Circa legitimam filiis etiam emancipatis in bonis parentum debitam plura annotavimus ad cap. 43, nunc succedit videndum circa filios in adoptionem susceptos, & distinguendum venit, nam si extraneus adoptet; filius sic adoptatus legitimam & petere non potest, sed illam à patre naturali consequi debet, Bardellon. consil. 104, ex numero 7, per totum, Michal. de frat. part. 3, cap. 20, numero 24, Argel. de acquir. possess. quest. 3, numero 714, & 715, Merlin. de legitim. lib. 1, tit. 2, quest. 2, numero decimo quinto, cum adductis per Rot. in Bononien. de Bolognini 2, Maii 1653, §. nam in bonis, & seq. Celfo. Adoptatus vero ab ascendente & jus prætendendi legitimam retinet, Bardellon. d. consil. 104, num. 5, Michalor. de frat. part. 3, cap. 20, num. 25, Argel. de acquir. possess. quest. 3, numero 719, Merlin. de legitim. lib. 1, tit. 2, quest. 2, numero 14, cum adductis per Rot. dec. 360, numero 21, part. 5, recent. & in dicta Bononien. de Bolognini secundo Maii 1653, §. non obstat Celfo.

CAPUT XXXVIII.

SUMMARIUM.

- 1 Legatum sub conditione contraria censetur ademptum; Resolvitur ex donatione rei legatæ numero 2. Alienatione rei legatæ censetur revocatum numero 6. Amplia ut numero 7. Per locationem rei legatæ non censetur ademptum numero 8. Ex hypotheca rei legatæ non censetur ademptum numero 9. Fallit ut numero 10. Per constitutionem census super re legatâ non dicitur revocatum numero 11. Census per illius extinctionem non resolvitur numero 12. Ex alienatione rei legatæ cum pacto retrovendendi resolvitur n. 13. Contra numero 14. Declara ut n. 15, 16, & 17. Ex alienatione revocatum facta recuperatione rei legatæ convalescit favore alimentorum num. 18. Censetur ademptum si alteri fiat ejusdem rei numero 19. Ex inimicitia censetur revocatum numero 20. Fundi pro alimentis an censetur relicta proprietas numero 21. In dubio non censeri ademptum judicandum est numero 22, & 23. Hominis debitoris pro illius exactio non revocatum censetur n. 24. Solutio facta à Testatore quantitatis legatæ extinguitur n. 25.
- 3 Legata re in qua Testator habet partem, illam tantum legasse censetur. Declara ut num. 4.

5 Fructus

Observationum de Alimentis. Cap. XXXVIII.

- 25 Fructus in sortem legati quando non convertantur.
- 26 Solutio præventiva legati non transit in donationem inter vivos.
- 27 Nomen debitoris, sive proprietatis, aut locus in legato apposta causa demonstrationis non existente re adhuc legatum debetur.

1 **S**ub conditione relicto contraria & censetur ademptum dixi allegat. 4, n. 13, & allegat. 41, n. 21, lib. 3, Mart. Medic. decis. Senen. 69, n. 33, Mar. Antonin. variar. resolut. 59, num. 2, lib. 1. Quemadmodum legatum resolvitur ex donatione rei legatæ & in vita per Testatorem legatario facta cum duo tituli lucrativi respectu ejusdem rei quoad eandem personam concurrere non possint. Fontanell. de pact. nupt. part. 5, gloss. 8, part. 14, n. 41, & seq. Arias de Mes. resolut. 39, nu. 3, lib. 1. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 20, & 21. Tondut. variar. resolut. civil. 158, n. 1, 2, & 3, ubi quod nec debeatur æstimatio part. 2. Unde legata & re, in qua testator partem habet illam tantum partem legatæ censetur, Duran. decis. 10, n. 11, & decis. 62, n. 19, Tondut. resolut. civil. 74, n. 4, part. 1, Joan. Baptist. Antonell. consil. 50, n. 23, Altograd. consil. 12, numero 13, lib. 1, & faciunt copiosè tradita per nos allegat. 27, n. 19, fol. 419, lib. 1. Nisi tamen de mente Testatoris legandi præcisè constaret, & quando enim legat totum, venit etiam alia pars, quam jure communionis, seu pignoris Testator possidebat, dixi allegat. 71, numero 1, & per totam, lib. 3. Idè si Testator legat fundum in satisfactionem legatarii & vult quod possit de eo disponere, tunc non imputat fructus in sortem. Surd. consil. 291, n. 16, Rot. in Urbeveta legat. 5, Aprilis 1647, §. cum tertio Bichio.

Ex alienatione rei legatæ facta per Testatorem legatum & regulariter censetur revocatum, Merlin. decis. 456, numero 34, & 35, Ripol. variar. resolut. cap. 13, num. 342, Cyriac. controvers. 118, nu. 1, & contr. 305, nu. 2, Ciardin. contr. 79, n. 4, Sanfelice. decis. 289, num. 10, Pen. decis. 19, n. 17, Cyriac. contr. 118, nu. 1, & contr. 204, n. 4, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, Antonin. de Marin. resolut. 124, n. 1, lib. 2, Rot. coram Card. Othob. decis. 162, nu. 10, & seq. ubi limitat in universali dispositione, quæ per alienationem rerum particularium non revocatur, sed subsistit in eo, quod remanet, Arias de Mes. variar. resolut. lib. 3, cap. 11, nu. 18. Quod ampliatur nulla etiam præexistente alienatione, & quia adhuc legatum censetur revocatum, ut post alios animadvertunt Joan. Franc. Andreoll. contr. 221, n. 8, & seq. Olea de cess. jur. tit. 2, quest. 5, n. 14, Leoncill. de privileg. pauper. 118, à n. 1, ad 6, & pluribus exornat Auctor hic à n. 1, ad 4, ubi seclusa alienatione abdicativa domini concludit per alios actus locationis & nimirum rei legatæ ad longum tempus, dummodo non sit perpetua legatum non censeri ademptum: quod etiam firmant Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 1, & seq. & vide Rot. coram Cardin. Corrado in Regien. bonorum 23, Januarii 1647, §. nec obstat, & seq. impressa apud Cenfal. decis. 25, numero 28, ad Peregr. de fideicommiss.

Quemadmodum ex hypotheca sive generali, sive particulari & super legata ademptum non præsumitur legatum, Menoch. conf. 997, n. 5, & Melius ad Casillum de Alimentis.

6. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, dicto cap. 50, numero 3, 4, & 5, ubi quod hæres tunc teneatur luere pignus super re legata, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, quest. 138, n. 1, & numero 5, ubi pariter, quod hæres teneatur luere pignus, si tamen pignorat, seu hypotheca appareat constituta & pro summa, quæ æquipolleat, vel major sit valore rei legatæ, ita ut verisimilis non sit luitio, tunc legatum censetur revocatum, Menoch. dicto conf. 997, n. 7, Gratian. disceptat. 422, numero 25, Pacific. de Salvian. inspect. 3, cap. 2, nu. 43, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 11, & 12, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, quest. 138, ex n. 12, ad 23, ubi materiam pluribus exornat, Ciardin. contr. 79, sub numero 18, vers. nisi tamen, & sub numero 24, versic. sed consideratur.

Idem quoque dicitur respectu constitutionis census super re legata, & quandoquidem nec per illam legatæ inducitur revocatio, Menoch. dicto conf. 997, n. 5, & 6, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, n. 3, & seq. Merlin. de pignor. & hypot. lib. 4, q. 138, n. 9. Hinc legatæ censu si testator abinde illam in partem, * aut in totum extinxerit, non ideo legatum resolvitur, Honded. conf. 61, ex n. 18, lib. 1, Gratian. discept. 316, n. 1, & 3, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. d. cap. 50, nu. 16, & 17, Cenc. de cens. quest. 72, n. 31, ex alienatione tamen facta cū pacto retrovendendi, & ex quo vera, & propria alienatio reputatur, revolutio legatæ sequeretur ad tradita post alios per Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. d. cap. 50, n. 10. Verum tamen quod per venditionem factam cum pacto redimendi & legatum non tollatur ex professo defendit Ciardin. dicta contr. 79, nu. 15, & per totam.

Per contractum simplicem alienationis rei legatæ etiam non secuta traditione, aut traditione pretii legatum censeri revocatum post alios comprobatur Auctor hic numero 5, & seq. Ceterum quod ad effectum adimendi legatum traditio * aut receptio pretii prærequiritur juxta aliorum sententiam comprobant Gratian. discept. 251, numero 61, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, sub numero 14, vers. Secundo requiritur.

Ex alienatione facta per testatorem rei legatæ ita demum * adimitur legatum si alienatio processerit ex causa voluntaria, Ciardin. controvers. 79, numero 6, & seq. ubi plurimum se insolvit distinguendo inter alienationem emanatam titulo oneroso, aut lucrativo, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, numero 7, & 14, Secus verò si alienatio causa necessitatis * provenit, quia tunc legatum non censetur revocatum, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, numero 7, Cyriac. d. contr. 118, per totam, Gratian. discept. 316, num. 3, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, d. quest. 138, num. 23, Cenc. de cens. d. q. 72, n. 32, & seq. & latè pluribus congestis examinat Auctor hic n. 7, ad 14, ubi ineptam renunciat distinctionem prædictam à titulo oneroso ad lucrativum.

Alimentorum, aut in piam causam legatum ex alienatione voluntaria * rei legatæ revocatum recuperatione rei reconvalescit, Leoncill. de privileg. pauper. 218, numero 6, Bim. consil. 357, numero 24, & 25, Vivian. in prax. Juris patr.

patr. lib. 2. c. 5. n. 120. Galvan. conf. 17, num. 8, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, dicto cap. 50, n. 22, Menoch. conf. 429, n. 7, & prosequitur Ciarlin. dicta controvers. 79, n. 25, & seq. neque ab hac opinione recedendum existimarem, tamen si contrarium mordicus defendat Auctor hic sub numero 15, impugnans reconvalescentiam legati per alienationum voluntariam rei legatæ semel resoluti; priorem namque sententiam mox à nobis firmatam post alios ex professo tuetur Rot. decis. 96, à numero 28, ad 33, p. 8. recent. & in Regien. bonorum 23, Januarii 1647, §. & demum vers. quod procedit. Eminentiss. Corrado apud Censal. ad Peregr. de fideicommiss. decis. 25, n. 30, & seq. Legatum quoque videtur legatario ademptum, si res legata iterum alteri * relinquatur sub commemoratione primi; tunc autem secundus, & non prior legatarius illud consequitur, Carol. de Grass. de effect. amicis. n. 277, & num. 278, ubi singulariter limitat quoties prima vice legatum valde amico testatoris appareret relictum, quia tunc in utrumque legatarium esset dividendum. Superveniente verò inimicitia * capitali inter Testatorem, & legatarium, legatum corrumpit, nec ex reconciliatione vires reassumit, Ripol. resolut. 13, n. 653, & seq. Giovagn. conf. 32, n. 26, lib. 2. per text. in l. filio 31, §. Scia, ff. de adim. legat. Rot. decis. 189, num. 31, & 32, part. 7, recent. & in Romana dotis 10. Decembris 1657, §. frustra autem Melio. Bellon. de jure accrescend. cap. 7, quæst. 57, num. 26, & 27, & per totam, Ruger. consil. 34, num. 18, lib. 2.

Fundus aut res alia si pro alimentis relinquatur aliquando, * & ipsa proprietas relicta censetur, aliquando autem legatum restringitur ad alimenta ex fundo, aut alia re percipienda, Tondut. resolut. civil. 14, n. 7, part. 1, & resolut. 111, numero 2, & 3, part. 2. Alterum dumtaxat ex prædictis amplectitur Auctor hic numero 15, & 16. nimirum legati proprietatis, quod ex voluntaria alienatione non obstante privilegio alimentorum censetur revocatum, de quo ubi hæsitatio subesset in dubio * pro non ademptione legati veniret pronunciandum, l. 3. §. si duobus, ff. de adim. legat. Ripol. variar. resolut. cap. 13, num. 476, & seq. Ruger. consil. 3, numero 26, & 27, lib. 2. Galvan. consil. 17, numero 9, Sanchez consil. moral. lib. 4, cap. 1, dub. 25, numero 11, & dub. 38, numero 7, & seq. ubi quod per reconciliationem etiam tacitam reconvalescat: Quemadmodum in dubio rei legatæ alienatio ex causa necessitaria præsumitur facta, * nisi ex titulo donationis, aut alias lucrativo proveniat, ita ut legatum non censetur ademptum, Alex. consil. 168, nu. 5, lib. 6. Honded. consil. 61, numero 38, & 39, lib. 1. Cyriac. contrav. 118, numero 3. Ciarlin. dicta contrav. 79, numero 7. Galvan. d. conf. 17, numero 1, 7, & per totum.

Nomen debitoris si Testator legaverit, deinde illud exegerit legatum revocasse * censetur, Mament. consil. 81, numero 5. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, dicto cap. 50, num. 15. ficti per solutionem factam à Testatore + quantitatis quam legaverat legatum remouetur ex traditis per Lanfranch. Zacch. de Salar. quæst. 35, numero 2, 22, ac per totam. Ubi optime declarat Ludovis. decis. 236, nu. 1, ibi addent nu. 14, Rot. decis. 499, num. 2, & per totam, part. 2, & decis. 336, numero 9, & 10, part. 6. recent. Palm.

conf. 93, numero 5, & per totum; non conveniunt tamen in eo, quod si Testator per annos supervixerit, nec testamentum mutaverit idem dum sit, ut ex ipsorum lectura apparet; Quæ quidem præventiva * solutio facta in vim præcedentis legati non transit in donationem inter vivos, Rot. in Romana pecuniaria seu legat. 11. Martii 1650, §. nec obstat Albergato.

Prædictorum autem solida resolutio pendet ex destinatione loci, proprietatis, * ac nominis debitorum si apposita fuerit causa demonstrationis, quia tunc non existente re, ex qua legatum relinquatur, tunc adhuc debetur, Gizzarell. decis. 81, numero 15, & per totam cum ibi notatis per addent. Antonin. de Marin. resolut. 124, numero 3, 4, & per totum, lib. 2. Merlin. decis. 456, numero 36, & concludit Auctor hic numero 18, & sequentibus, Rot. apud Salgad. in Labyrinth. credit. decis. 20, numero 16. Gratian. disceptat. 988, numero 18, & seq.

CAPUT XXXIX.

SUMMARIUM.

- 1 Annua præstationis solutio per decennium non inducit obligationem in futurum. Fallit ut numero 2, & numero 3. Uti debita ex fructibus non pariunt hypothecam super proprietate, sed tantum personalem numero 4. Declara ut numero 5, numero 6, & numero 7.
- 8 Exceptio juris tertii non impedit executionem annuæ præstationis.
- 9 Solutione annuæ præstationis probata per tres annos proximè præteritos inducit præsumptionem solutionis pro terminis antea decursis. Amplia etiam contra pupillum numero 10.

Præstationis annuæ solutio per decennium facta de per se sola non inducit obligationem * pro tempore futuro, ut pluribus cumulatim comprobatur Auctor hic numero 1. Menoch. de præsumpt. 131, numero 54, lib. 3. Purpur. consil. 423, numero 17, Cenc. de cens. quæst. 81, numero 16, & sequentibus, & numero 36, Spad. consil. 57, numero 6, lib. 3, Antonin. de Marin. resolut. 78, numero 2, lib. 1. Mantio. de tacit. & ambig. lib. 3, tit. 15, num. 55, & seq. Rot. decis. 127, n. 5, & sequentibus, & decis. 389, n. 1, part. 5. recent. quæ duplicantur apud Post. de manuten. decis. 311, & decis. 516, & in Neapolitana grani, seu hordei 16. Decembris 1622, Rembold. inter impressas decis. 58, part. 4, tom. 2. recent. At si concurrat allegatio tituli, seu causa annuæ + præstationis, & pro probatione ejusdem causæ aut tituli solutio decennialis allegetur, tunc ex ipsa decenniali solutione in præteritum inducitur obligatio annuatim solvendi etiam in futurum, ut post alios pluribus exornat Auctor hic à numero 2, ad 12, & n. 32, & 33. Rot. apud Cenc. de cens. decis. 113, numero 2, & 4, repetita apud Duard. pariter de cens. decis. 112, 113, Seraphin. decis. 1226, numero 1, Buratt. decis. 10, numero 26, repetita decis. 502, part. 2. recent. & in Bononiens. dotis de Manzoliis 16, Decembris 1619, & 22. Maii 1621. Remboldo. Paul. Rancu. apud Cenc. de cens. quæst. 81, sub nu. 15, versic. primo quia, & versic. ideoque Gratian.

Observationum de Alimentis Cap. XXXIX.

Gratian. discept. 310, numero 74. Post. de manuten. observ. 35, numero 7. Antonin. de Marin. d. resolut. 78, numero 4, ubi impressa habetur una ex præcatis decis. Rot. lib. 1.

Quibus præsuppositis, ac concurrentibus etiam singularis successor ad id compellitur + ad quod occasione proprietatis per eum acquisitæ ejus Auctor annuatim succumbebat l. si à te 9, §. fin. ff. de except. rei judicat. Gratian. disceptat. 547, numero 55, & disceptat. 967, numero 17, & 18, Merlin. de pignor. & hypothec. quæst. 44, nu. 40, & seq. Joan. Franc. Andr. contrav. 12, num. 6. Rot. decis. 89, numero 10, & seq. part. 8. recent. Andr. Censal. decis. Lucen. 57, numero 2. In nihilo resistente quod annua præstatio uti regulariter debita ex fructibus proprietatis non pariat hypothecam + in fundo, sed personalem dumtaxat actionem, quæ contra debitorem, aut illius successorem universalem solummodo competit, l. liberto 21, ubi gloss. in verbor. vendit. ff. de ann. legat. Rom. consil. 417, numero 7. Gabr. consil. 47, numero 12, lib. 1. Surd. decis. 8, numero 9, in fine, Leoncill. decis. Ferrar. 131, numero 2. Scapuc. de Salvian. quæst. 14, numero 5, & per totam, Cenc. de cens. quæst. 88, numero 1. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2, tit. 3, quæst. 91, numero 12.

Objectum namque non procedit quando præstatio fieri quidem debet in fructibus, sed non absolute, & in abstracto, + sed percipiendis ex proprietate veluti domo, fundo, aut molendino, quia tunc obligatio rem ipsam afficit, Salvian. consil. 32, sub n. 14, versic. aliud est, & sub numero 20, versic. & adhuc dict. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2, tit. 3, quæst. 91, à numero 3, ad 12. Sperell. decis. 35, sub numero 24, versic. aliud verò, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 1, c. 10, nu. 35, cum cæteris apud Joan. Franc. Andr. contrav. 354, numero 1, & per totam. Quæ eo fortius procederent in annua præstatione in perpetuum ex contractu debita, tunc enim ab initio oriretur hypotheca + in re pro omnibus annis,

Cyriac. controvers. 18, numero 15, in fine, & numero 16, Rot. decis. 686, n. 3, part. 3, divers. Gratian. disceptat. 206, numero 18, & sequentibus, Hodiern. ad Surd. decis. 28, num. 2. Joan. Franc. Andr. controvers. 354, numero 9. Et indubitanter locum sibi vindicaret quoties præstatio annua ex re in quota, veluti in tertia, non autem in quantitate deberetur, siquidem tunc hypothecaria + five actio realis competeret, Thesaur. quæst. forens. 9, lib. 1. Cost. de port. rat. quæst. 149, numero 11. Merlin. de pignor. lib. tertio, quæst. 7, numero 2, & 3, Pacific. de Salvian. inspect. 3, cap. 4, numero 532. Nec juris tertii exceptio suffragaretur ad evitandam continuationem responsionis annuæ; stare enim simul possunt, * quod forte jus sit alterius, & tamen ex recognitione, & confessione agi valeat contra recognitionem, & habentes causam ab eo, licet per eum jus tertii non excludatur, l. interrogatam 24. Cod. de liberal. caus. l. cum falsa 5, Cod. de jur. & fact. ignor. Seraph. decis. 1387, numero 7, & decis. 1424, numero 3, & 4. Sforz. Odd. conf. 6, numero 30, Decian. consil. 78, numero 41, lib. 3. Rot. in Avenionens. Salviani 10, Februarii 1651, numero 10. Bichio.

Probata solutione censuum seu alterius annuæ præstationis per tres annos proximè præteritos + ante petitionem in judicio introductam intrat præsumptio solutionis pro toto tempore retrò,

nisi contrarium à creditore concludenter probetur, ut latissime prosequitur Auctor hic ex numero 29, postquam in eodem articulo plura deduxit in materia alimentorum Franc. decis. 137, numero 1, & sequentibus, & decis. 152, numero 1, & in annotat. ad eandem decisionem, nu. 6. post primum volumen disceptat. Cenc. de cens. quæst. octuagesima septima, numero 26, Merlin. decis. 132, numero 1, & decis. 839, nu. 3, Thomas. decis. Macerat. 2, numero primo. Buratt. decis. 182, numero 1, & in gloss. A. Rot. apud Post. de manuten. decis. 318, numero 4, & apud Zacch. de Cameral. obligat. decis. 254, numero 10, & sequentibus, Leoncill. decis. Ferrar. 173, num. 1, & 3, Cancer. variar. resolut. cap. 14, numero 71, & sequentibus, part. 1, in modern. impress. Rot. apud Zacch. de Camer. obligat. decis. 254, numero 10, & seq. & in Romana census 16. Decembris 1647, §. quod verò coram R. P. D. Bichio, & in altera Romana census 30. Aprilis 1655, §. nec ex dicto coram Reverendiss. Dunozeo. 1. ondu. de pens. cap. 3, n. 25. Rot. apud Marchesan. de commiss. p. 2, fol. 546, repetita apud Pacific. de Salvian. decis. 141, n. 12, & decis. 297, n. 10, part. 8, recent. Antonin. de Marin. resolut. 78, n. 6, lib. 1.

Nec quicquam relevare dictum fuit quod ageretur de interesse pupillorum: siquidem + textus in præcatis l. 3. Cod. de apoc. publ. lib. 10, expresse sic disposuit in fisco æquè cum pupillis privilegiato, contra quos præcisè dispositionem dicti textus inducunt post alios Gratian. dicta disceptat. 716, à numero 12, juncto numero 24. Thomat. d. decis. Macerat. 2, per totam. Vide infra cap. 39, numero 3.

CAPUT XL.

SUMMARIUM.

- 1 Legatum cum onere relictum ex recusatione oneris cessat. Tutori relictum pro tutela non debetur nisi suscepta tutela numero 2. Amplia ut numero 4. In dubio favore legatarii, & non intuitu oneris censetur relictum nu. 5. Limita ut numero 6, & numero 7. Non expirat concernens favorem legatarii si moratur is, cum quo legatarius habitare debebat numero 8. Ex causa necessitatis debetur etiam si cesset necessitas numero 9. Extinctum ob cessationem causæ non reviviscit superveniente eadem causa numero 10.
- 3 Legatari causa cessante, cessat legatum.

Oneris intuitu relictum ex non implemento + aut recusatione oneris subeundi cessat, legatum 30, §. Scia, ff. de adim. legat. Leoncill. de privileg. pauper. 216, numero 1, & 2, ubi quod in dubio onus censatur adjectum causa legati, Cayalc. de usufruct. numero 138, cum aliis apud Arias de Mel. var. resolut. lib. 2, cap. 5, sub numero 15, vers. verum extra. Hinc igitur Tutor cui legatum fuit relictum * si tutelam recuset suscipere, aut nequeat, legato privatur. Viv. decis. 40, nu. 16. Cayalc. de tut. numero 190, cum adductis per Bottiglier de success. ab intest. cap. 2. Theorem. 63, numero 6, & pluribus exornavi allegat. 71, numero 6, & 7, libro 3. Antonin. de Marin. resolut. 8, n. 6, 7, & 25, lib. 2. Merlin. Pignat.